

Vážená paní primářko,

velice děkuji za to, že jste mě přijala na vaše oddělení a mohl jsem tak v rámci Kranioprogramu začít bojovat za svůj opětovný soběstačný život.

Začátky nebyly lehké a velmi mne mrzí, že jsem pod vlivem ještě velkého tlaku v mozku nebyl v počátku příkladným pacientem. O to víc si ale vážím, že jsem se po operaci, kdy mi byl tento tlak upraven tzv. shuntem, mohl vrátit a tentokrát již plný odhodlání se naplno pustit do rehabilitace.

Od mého návratu vlastně jen každý den děkuji všem za péči, kterou mi poskytují.

Paní doktorce, doktorovi, sestřičkám, sanitářům a veškerému dalšímu personálu zajišťující běžný provoz a pohodlí pacientů a samozřejmě i všem které pomáhají při veškerých léčebných procesech, patří a už navždy bude patřit mé velké DÍKY. Tohle rozhodně není jednoduchá práce a věřte, že i já si uvědomuji, jak těžké je pracovat s pacienty s takto náročným onemocněním.

I pro mě to je možná už nikdy nekončící boj a já si velmi vážím, že jste mi byli oporou.

Říkalo se mnohé a někdy jsem ztrácel naději, ale teď již věřím, že má cesta má cíl.

Práce všech, kteří se nejen na pomoci mě, ale samozřejmě i dalším pacientům podílí, je nesmírně těžká a obdivuhodná.

Penězi, vděkem a díky nedocenitelná...

Já bych si, ale opravdu přál, aby vy všichni, kteří pomáhají byli docenění a pokračovali tak ve své natolik důležité práci s elánem a dobrou náladou, protože tahle práce má opravdu smysl a pomáhá zachraňovat život, ač už možná v jiném smyslu než ta v nemocnici.

Nikdy jsem si nemyslel, že v mém věku /40let/ budu řešit, takto závažné onemocnění /ruptura aneurysma/..., ale to asi nikdo... Důležité je se nevzdat a bojovat. A díky za to, že jste mi v tom byli nápomocni...

Jen málokdo si umí představit, kolik lidí takovou pomoc potřebuje. Já si jen přeju, aby jste tu vždy pro ně byli.....

S díky

██████████, L03